

ЗУЛФИЯ

Зулфия

ЎзССР ДАВЛАТ БАДИЙ АДАБИЁТ НАШРИЁТИ
ТОШКЕНТ — 1959

ГУЛЛАРИМ

„Нега дейсиз гулларим!“ —
Деб бердингиз сиз сўроқ.
Қайга тушса кўзларим,
Сизлар ўйнаб юрган бог.

Нурни яхши кўрасиз,
Сувда урасиз жавлон.
Парваришда ўсасиз,
Гул билан сиз икковлон.

Гуллар ўқий олмас ҳам,
Кўшиқ куйлолмас сиздай.

Босолмас олға қадам,
Чароқлашиб юлдуздай.

Сиз ҳаёти ўлкаминг,
Сиз келажак гуллари.
Яшанг, очилинг, ўсинг,
Кўз, дилимиз нурлари.

УЧРАШУВ

Колхоз клуби кеча
Тўлган эди одамга.
Бирдан нечун Хадича
Сигмай қолди оламга.

Бирдан колхоз қишлоғи
Севинчига келди тор...
Она ёниб ёноғи
Ултиради бахтиёр.

Халойиқнинг тилида
Она ҳақда борар сўз.
Зал, дераза, эшикдан
Унга боқар юзлаб кўз.

Она ёниб ёноғи
Саҳнада ўлтирар жим.
Ишларининг салмоғи
Сўзланади бетиним.

Минбарга чиқади чол
Сўзлайди она ҳақда:
— Бу аёлнинг севгиси
Товланади ипакда.

Колхозда қурт тутувчи
Нурхондай юз-юз аёл.
Лекин олган ҳосилин
Ким қилган эди хаёл?

Гул очилиб сўлгунча
Қурти ўради ипак.
Халқ этаги тўлгунча
Дур тўкди этак-этак.

Пилласидай юрт бўйлаб
Кетди колхоз шуҳрати.
Нурхон бўлса арзийди
Халқимиз депутати.

Она — қуёшдай буюк
Кўринар қиз кўзига.
Меҳнаткаш қўлин ўпиб
Суртмоқ бўлар юзига.

Онанинг меҳнатидан
Сўзлайди халқ, Ватани.

Дилда муҳаббатидан
Яйрар қизчанинг тани.

— Онажоним, жон ойи!—
Пичирлар қизча лаби.
Тўрда буюк чиройли
Ватани турган каби.

Тинглар Хадича бу дам
Лов-лов ёнар ёноғи.
Кўз олдида минбардан
Сўзлар бутун қишлоғи.

Кандидатни тинглар жим,
Сайловчилар зал тўлиб:
— Шу қишлоқда тугилдим,
Шу ерда ўсдим униб.

Меҳнатга ҳам зафарга
Ўзингиз ўргатдингиз.
Ҳар бирингиз жаҳондай
Зўр ишонч кўрсатдингиз.

Нурхон опа вужудин
Ўрар ажиб ҳаяжон.
Меҳнатидай салмоқли
Фикрин қиларди баён.

– Ҳамқишлоқлар, дилимда
Яшайди шундай истак:
Гербимизни пахтадай
Безасин кумуш ипак.

Наказингиз жо қилдим
Барини дилга.— деди,
Бутун кучим, қудратим
Куч берган элга,— деди.

Қарсак янгради залда,
Қарсак чалди Хадича.
Онанинг сўзларидан
Ёриб кетганди кеча.

ҚИЗЧАМ

Бугун тонгдан эртароқ,
Уйқудан турди қизчам.
— Байрамингиз муборак!—
Деди-ю қучди маҳкам.

— Эркама, сенга ҳам,—
  дедим,
Ҳаёт муборак бўлсин;
Мен озод бўлмасайдим
Сенга қайдан бахт кулсин.

Агар қуёш бўлмаса
Нурни қайдан олар ой?
Ҳаёт бўлурми чўлда
Айқириб оқмаса сой.

Оналар ҳаётдан
Қуллик йўқолган мангу.
Шунинг-чун фарзандларнинг
Лабида тонгдай кулгу.

Мен озодман, сен эркин,
Нурга тўлган уйимиз.
Эрк берган Ватан ерин
Гуллатишдир ўйимиз.

Сен ўқийсан, мен ишда,
Дилда умидлар қат-қат.
Дил олға интилишда
Ишончга тўлиб фақат.

Ўсасан ақлинг тиниқ,
Гўдаклигинг бахтиёр.
Бахтнингни қўриқлаган
Онанг-у Ватанинг бор.

Ватан, онанг ва сенга
Буюк таянч Кремль.
Ундаги юлдузларни
Сен ҳам мендай сева бил!

КАПАЛАК

Хулкар деган қизчаман,
Гул ичида ўсаман,
Кўкда учса капалак
Йўлларини тўсаман.

Унга дейман: „Ҳай гўзал,
Бораяпсан қаёққа?
Пастга тушақол бу гал,
Келиб қўн бизнинг боққа.

Ҳовлим гуллик бир боғдир,
Мен ўйнайман, яйрайман.
Гунчаларга шеър айтиб,
Булбул бўлиб сайрайман.

Мана сенга пушти гул,
Хоҳласанг оқ гулга қўн.

Гулсавсар ҳам гўзалдир,
Анор кийган қизил тўн.

Жийда сочган ҳидини,
Ҳовли тўлган атирга.
Кел капалак, боғимга.
Ўйнайлик бирга-бирга“.

Капалак рози бўлди,
Келиб қўнди боғимга.
Мен ҳам унга тутдим гул.
Сигмайин қучоғимга.

Капалакни ўтқизиб
Мен унга шеър ўқидим.
Қизил гул бутоғида
Унга уя тўқидим.

Капалак хурсанд бўлди,
Севиниб қанот қоқди.
Деди: „Энди кетмайман
Боғинг менга кўп ёқди.“

Ўйнадик оқшомгача,
Қуёш уйига кетди.
Сўнг дедим капалакка:
„Ухламоққа вақт етди.“

Тоза ўйнаб чарчадик,
Энди ухлаб ором ол.
Мен ҳам ухлашга ётай,
Ўртоқжоним яхши қол!“

ЛОЛА ҚИЗҒАЛДОҚ

Она турган хонага
Қизи кирди югуриб,
Гўё сиғмай оламга
Деди шошиб-кўпириб:

— Ойижоним тез юринг,
Кўрсатаман қизиқ гул.
Ҳуриятнинг томини
Лола қоплабди буткул

Ҳали ундай гулларни
Кўрмагансиз ҳеч қайда.
Ҳатто йўқ китобдаги
Қуён кезган тўқайда.

Тортиб она қўлидан
Уйдан чиқди югуриб,
Томга боқди суқ билан
Айвон лабида туриб.

— Ойи, қандай чиройли
Хуриятнинг лоласи.
Чиқиб терсак майлими
Уришмасми онаси?

— Билмайман, жоним
қизим,
Онасидан сўранглар.
Рухсат берса чиқингу,
Кўзингизга қаранглар!

Қизча худди читтакдай,
Сакраб кетди шу замон.
Дам ўтмайин икки қиз
Томда уришди жавлон.

Қизлар юзидай қизил
Ўша томнинг чечаги.
Ўтлар тебранди енгил
Тегиб ўтса этаги.

Лола каби очилди
Томда икки қизалоқ.
Тиз баравар ўтлардан
Терди лола қизғалдоқ.

ТИЛЛА ҚЎНҒИЗ

Жийдамга келиб қўнди,
Бир гала олтин қўнғиз.
Ғув-ғувиллаб каттаси
Сайрай кетди узун сўз.

Ғув — узоқ кетманг ғу-ғу,
Қайда бундай мазза бор.
Гулда овқат, пастда сув
Ҳовли экан чаманзор.

Кўрдингиз унда ҳозир,
Қўнмасидан гулига
Чопиб келар Баҳодир
Ипин олиб қўлига.

Ҳали қорнинг тўймасдан
Сени тутиб олади.
Чўзиб бир оёғингга
Яхшилаб боғ солади.

Сўнг қўяди офтобга
Сенда қисилар нафас.
Хўп уриниб атрофга
Эрмак бўласан бирпас.

Ташлаб ўзи кетади,
Ухлаб олади ором.
Сен бўлсанг-чи, куёшда
Қолиб ўласан ҳаром.

Бу ерда-чи, Омонжон,
Бизга меҳрибон ўртоқ.
Қарар бизга тўймасдан
Кўзлари қора мунчоқ.

Аясига сўз берган
Тегмайман деб қўнғизга.
Айтинг, яна дўстларим,
Нима етмайди сизга?

Баҳодир ҳам ипини,
Ҳам шўхлигин ташласа,
Ўзи келиб ялиниб
Боғчасига бошласа.

Ғувиллаб учиб бориб,
Уни хурсанд қиламиз.
Омон, Баҳодир ҳамма
Аҳил бўлиб яшаймиз.

МЕН ТУҒИЛГАН КҮН

Қизиқ, ҳар йил январда,
Мен туғилган бир кун бор.
Келишади меҳмонлар
Ёғиб турганда ҳам қор.

Энди ўрилган сочим,
Бўлганман ўқувчи қиз.
„Букун туғилган куни
Мактабдан қолар?“ дерсиэ.

Ўйламанг бундай деб ҳеч,
Кетдим иссиқ кийиниб.
Уят бўлар қолсам кеч,
Буқун саккизга кириб.

Мақтабда Гулнор, Дилбар
Мени кутиб олишди.
Туғилган кунни қизлар,
Қайдан билақолишди?

Ҳа, кеча айтдим ўзим,
Чорлагандим барчани.
Катта уй ўртасига
Безатганмиз арчани.

Ўйинчоқлар осилган,
Ёқилган ҳар хил чироғ,
Арча худди мевалар —
Пишиб ётган кўм-кўк боғ.

Аям келтирди бизга
Турли совғалар анча.
Деди: „Аъло ўқисанг,
Ҳар йил безайман арча“

Сўз бераман аямга,
Гувоҳ бўлсин қорбобо:
Ўсаман соат сайин
Ўқийман доим аъло.

МУНДАРИЖА

	Бет
Гулларим	5
Учрашув	7
Қизчам	13
Капалак	15
Лола қизғалдоқ	18
Тилла қўнғиз	22
Мен тугилган кун	26